

Sjunde roten, tomt 69

Kvarteret Nålmakaren

Nittonde roten 1637–57v

Sill (el. Post)gatan 28

Tionde roten 1657 h–70

Norra sidan öster om Östra hamnen

Lars Pedersson dragare

1648–57, änkan 1666–73

Gustavi tomtöreslängd 1670–73 1 tomt.

Vid kämnärsrätten den 17.5.1671 krävde *Niclas Hagemeister* hustru *Sigrid Lars Pederssons* änka. Hon betalade med en gryta. Den 10.7.1672 dömdes hustru hon att betala skuld till *Olof Ambiorsson* enligt obligation 22.7.1669.

Olof Eriksson hos Lars Pedersson dragare 1649

Han torde på grund av placering i mantalslängd vara identisk med *Olof Eriksson smed* 1650–55. Han omtalas 1637–48 7.24 som granne till *Wilhelm Jack*: där hade han 1642 fått böta för att han hade byggt *Wilhelm Jack* för när, så att denne icke hade fått sitt fria dropprum och dessutom fått böta 160 d smt för edsöresbrott. Kanske hade han fått lämna den gården av detta skäl. Se 7.67 och 7.68.

Anders Olsson båtsman el Anders Olufsson Djäkne

1671–81

Gustavi tomtöreslängd 1674–81.

Han var kanske en studerad karl, eftersom han också kallas Anders Olufsson Djäkne. Anders Olufsson lagbjöd den 14.9.1685 den gård, som hans svärmoder hustru *Sigrid Olufsdotter* ”honom som sin måg och arvinge för livsfödo och hennes avbetalte skuld opdragit”.

Den 19.3.1687 lånade Anders Olufsson djäkne 48 rdr courant av *stallmästare Jürgen Fürster* och pantsatte sin gård på Sillgatan: den lagbjöds den 10.9.1688 av stallmästare Fürster.

Den 8.5.1688 hade Anders Olufsson Djäkne gått till Mölndal för att låta mala något spannmål till sitt husbehov. ”Som han nu detta förrättade och i Mölndal var, hava [Torbjörn] Rosenbäck och Christian Altesleben kommit dit och skickat bud efter honom att komma till Anders Torstensson, där woro främmande män, som wille tala med honom. Då han nu kom dit, då woro bemälte Rosenbäck och Altesleben där inne, Hwilka budo honom inkomma, det han ej diervdes alldenstund Rosenbäck war hans awundsman, därför förfogade han sig till kvarnen tillbaka. Kommandes omsider desse twenne efter med wärjor wid sidan, sökandes efter honom i wredesmod, för hwilket eftersättiande och hat han nödtwungen blef sticka sig undan i andra hus, likwisst de kontinuerade med sitt lika fulla sökiande, bjudande folket där i Byn 1 specie rdr om de wille säya och wisa dem hwar han woro. därpå han bärigen intaga motte och salvera sig med flykten hit till staden,

lämbnandes mälden qwar efter sig och kunnandes till bewis därpå trenne wittnen från Mölndal procudera, som hört och sett deras framfart och huru tillgången är. Rosenbäck nekade icke till det han då war den lögerdagen i Mölndal men icke på sådant sätt som Anders Olofsson djäkne föreförefwit”. – Vittnena berättade, att Rosenbäck och Altesleben sökt Anders Olofsson Djäkne och att Altesleben sagt, att Rosenbäck borde giva en specie rdr för att bli visad till Anders Olofsson. Trätan skulle ha uppkommit genom att Anders Olofsson Djäkne skulle uppsagt Torbjörn Rosenbäck som hyresgäst, vilket denne nekade till. Rosenbäck fick en allvarlig varning men slapp straff för denna gång. – Den 1.11.1688 beslöts, att *rotemästaren Olof Ahlerot* och *Olof Ankarsmeds* hustru skulle värdera några av de husgerådssaker, som sekvestrerats för Anders Olofsson Djäkne för hans skuld till Torbjörn Rosenbäck.

Till värderingsmän för Anders Olofsson Djäknes gård utsågs 26.11.1688 *borgaren Hans Hansson*, *Johan Persson Bryggare* och *Börge Olofsson Åå* på begäran av stallmästare Jürgen Fürster, som var immitterad i gården till sin betalning.

Skomakaren Måns Olofsson

erhöll den 9.7.1691 sitt första uppbud på hus och gård på Sillgatan mellan Anders i Lärjes å östra och Jon Månssons gård å västra sidan, som han för 100 rdr kurant tillhandlat sig av Jürgen Fürster och Ambjörn Svensson. Fasta erhöll Måns Olofsson den 3.3.1692. Det framgick dock den 14.12.1694, att Måns Olofsson skomakare fortfarande var skyldig säljarna av Anders Olofssons gård pengar.

Visitören under småtullarna Petter Berg

gavs den 4.6.1707 fastebrev på den gård på Sillgatan, som handelsmannen Anders Torsson hade sålt 15.12.1705 och som var belägen mellan Mäster Magnus handskmakare å västra och *Lars Bakares den yngres* hus och gård å östra, vilken båtsmannen Anders i Backare hade tillhandlat sig av Måns Olsson skomakare för 380 d smt och sedan tillerkänts Anders Torsson genom dom.

Tomten värderades 1715 till 120 d smt, husen till 200 och lösegendomen till lika mycket. 1717 omtalas Petter Berg visitörs hustru Karin Andersdotter (Brännö). Man drev *krogen Lindberget*. Besökaren Petter Berg var avskedad 1730: hos honom bodde då mågen vagn- och hjulmakaren Bengt Wettergren. 1734 ägdes gården av besökaren Petter Bergs änka, gammal och fattig. Bengt Wettergren blev ägare 1735 men också han kallas fattig och oförmögen. Han hade 1733 *gesällen Gustaf Norman* och 1735 *gesällen Lorentz Apelgren* och *läregossen Torsten Olofsson*. Bouppteckning efter tullbesökare Petter Berg företogs den 2.8.1733. Gården på Sillgatan värderades då till 299 daler. Utom änkan Catharina Andersdotter Brännö och den dotter, som var gift med Bengt Wettergren efterlämnade visitören en dotter, som var gift med *Hans Andersson Swanström* (Berg II:1–2, 229). Mågen Hans Swanström hade 1724 köpt en liten gård 10.28 i kv. Vindragaren men kunde icke behålla den. 18.3.1738 betalade Bengt Wettergren 3 d smt till *mäster Erik Löfgren* i hushyra för sin utfattige svåger Hans Swanström. Den 22.2.1744 köpte hjulmakaren Bengt Wettergren en gammal stuga med bod och gårdsrum på Kvarnberget mellan stadstimmerman Simon Larsson och *murgesällen Anders Roman* efter profossen Hans Thiman och hans avlidna änka Johanna Bratt, 10.55, kv. Stadskvarnen.

Hit till 7.69 flyttade i stället stadssoldaten Gustaf Mellberg. Han kallas avskedad 1755. Enligt bouppteckningen efter honom den 3.11.1758 ägde han en liten gammal gård och hus på Sillgatan mellan bagare Dahlgrens och skeppare Petter Fredrik Traugusell, värd 220 d smt. Hans änka hette Brita Svensdotter, Gården hade 21.1.1757 överlåtits åt mågen hökaren Jonas Högström, som var död 1777 (gift Christina Mellberg). En son var *murgesällen Lars Mellberg*. Men av någon anled-

ning återgick gården i Brita Svendsdotters ägo och Jonas Högström, som avled våren 1762, hade 1760 övertagit 10.53, kv. Stadskvarnen ("ett nytt litet hus").

Det framgår av en skrivelse till magistraten våren 1761 (EIIb:100, 30.5.1761), att soldatänkan Brita Mellberg hade lånat pengar av *murmästarelärlingen Casper Drox*. Hon hade för dessa låntagna pengar pantsatt gården på Sillgatan till *murmästare Daniel Jungmarker*, till vilken Casper Drox' moder *Anna Christina Drox* å sonens vägnar överlätit fordringen. Obligationen var daterad den 19.5.1759.

Grannen i öster bagaren Anders Dahlgrens änka Catharina Hising ägde gården 1765–66 om man får tro tomtöreslängderna, som också placerar hökare Jonas Högströms änka (alltså Gustaf Mellbergs dotter Christina) i gården väster härom: antagligen har en förväxling skett i längden.

Packhuskarlen vid Ostindiska Kompaniet Olof Lundberg och hökaren Sven Liungström delar gården 1770–75. Den sistnämnde lämnar Lundberg som ensam ägare, cederar bonis och mister 1786 8.17 på auktion till *målaren Magnus Bruhn*. 1787 övertar glasmästare Johan Lundgren gården från Olof Lundberg. Där bor då också *bokbindaren Natanael Ekerot*. 1790 delar Lundgren gården med politiegevaldigern A Beckman.

1800–1807 är borgaren Hellings änka ägare.

Senare uppbud av 7.69

hattmakare Nils Wahlberg	1.2.1830
handelsbokhållare P L Dymling	9.6.1856
änkan Maria Dymling	26.9.1864